

Obchodní rejstřík

Ve věci, v níž se dovolatel domáhá podle § 101 odst. 2 z. v. r. změny zápisu provedeného na základě usnesení rejstříkového soudu o návrhu zapsané osoby, může dovolatel proti zápisu uplatnit zásadně pouze námitky spočívající v tom, že návrh na zápis měl být rejstříkovým soudem odmítnut z důvodů uvedených v § 86 z. v. r., nebo v tom, že návrh na zápis měl být zamítnut, neboť údaje o skutečnostech zapisovaných na návrh zapsané osoby do obchodního rejstříku nevyplývají z listin, které zapsaná osoba k návrhu doložila (srov. § 90 odst. 1 z. v. r.). V řízení podle § 101 z. v. r. rejstříkový soud nemůže posuzovat platnost usnesení členské schůze, která byla podkladem pro zápis, jehož změny se navrhovatel domáhá (§ 663 z. o. k.).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 27 Cdo 3796/2017, ze dne 28.5.2019)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatele J. P., narozeného XY, bytem XY, zastoupeného JUDr. T.V., advokátem, se sídlem v O., za účasti K., se sídlem XY, zastoupeného JUDr. P.K., advokátem, se sídlem v P., o změnu zápisu v obchodním rejstříku, vedené u Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci pod sp. zn. Dr XXIII 236/KSOS, o dovolání navrhovatele proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 5. 2017, č. j. 5 Cmo 21/2017-RD256, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci (dále též jen „rejstříkový soud“) usnesením ze dne 7. 12. 2016, č. j. Dr XXIII 236/RD244/KSOS, Fj 77814/2016/KSOS, zamítl návrh navrhovatele na změnu zápisu v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě - pobočkou v Olomouci v oddílu Dr XXIII, vložce 236, spočívající ve výmazu V. P. jako předsedkyně K. (dále jen „družstvo“) a v zápisu navrhovatele jako předsedy družstva a P. H. jako prokuristy (výrok I.), a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok II.).

[2] Vyšel přitom (mimo jiné) z toho, že:

- 1) Dne 15. 6. 2016 se v době od 17:30 do 17:45 hodin konala za přítomnosti V. P., R. P. a advokáta Mgr. S.S. členská schůze družstva, jež přijala usnesení, kterými byla V. P. zvolena předsedkyní družstva, R. P. byl zvolen místopředsedou družstva, navrhovatel byl odvolán z funkce předsedy družstva a P. H. byla odvolána prokura (dále též jen „usnesení členské schůze“).
- 2) Členy družstva byli podle zápisu z této členské schůze a seznamu členů pouze V. P. a R. P. a pouze těmto osobám byla na tuto členskou schůzi zaslána a doručena pozvánka.
- 3) Na základě usnesení členské schůze podalo družstvo dne 22. 6. 2016 návrh na zápis změny údajů v obchodním rejstříku, a to výmazu navrhovatele jako předsedy družstva, výmazu prokury a prokuristy P. H. a zápisu předsedkyně družstva V. P. a místopředsedy družstva R. P.
- 4) Rejstříkový soud usnesením ze dne 27. 6. 2016, č. j. Dr XXIII 236/RD182/KSOS, Fj 58028/2016, které nabylo právní moci dne 16. 7. 2016, rozhodl o výmazu navrhovatele jako předsedy družstva, výmazu prokury a prokuristy P. H. a o zápisu předsedkyně družstva V. P. a zamítl návrh na zápis místopředsedy družstva R. P.
- 5) Rejstříkovému soudu byl dne 15. 8. 2016 doručen návrh, jímž se navrhovatel domáhá zápisu změn do obchodního rejstříku podle § 101 odst. 2 zákona č. [304/2013](#) Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů (dále též jen „z. v. r.“), a to výmazu předsedkyně družstva V. P. a zápisu navrhovatele jako předsedy družstva a P. H. jako prokuristy.

[3] Na takto ustaveném základě rejstříkový soud uzavřel, že v projednávané věci je vedeno rejstříkové řízení, ve kterém se uplatní registrační princip vyjádřený v § 90 odst. 1 z. v. r. Dokazování ve smyslu § 122 a násl. zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), se proto neprovádí. Soud pouze zkoumá, zda údaje o skutečnostech, které mají být do rejstříku zapsány, vyplývají z listin doložených k návrhu. Tak je tomu podle rejstříkového soudu i v tomto případě, neboť ze zápisu z členské schůze konané dne 15. 6. 2016 vyplývá, že členská schůze družstva rozhodla o odvolání navrhovatele z funkce předsedy družstva a o „jmenování“ nové předsedkyně – V. P.

[4] Rejstříkový soud uvedl, že není oprávněn přezkoumávat důvody neplatnosti usnesení členské schůze, neboť neplatnost takového usnesení je možné vyslovit pouze v řízení podle § 663 odst. 1 zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) [dále též jen „z. o. k.“], „čehož se navrhovatel navíc domáhá“ v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci pod sp. zn. 30 Cm 135/2016.

[5] Jde-li o návrh na zápis prokuristy P. H. do obchodního rejstříku, dospěl rejstříkový soud k závěru, podle něhož navrhovatel není osobou aktivně legitimovanou k podání návrhu ve smyslu § 101 odst. 2 z. v. r., neboť takový návrh může podat pouze osoba, která byla z obchodního rejstříku vymazána.

[6] Vrchní soud v Olomouci k odvolání navrhovatele v záhlaví označeným usnesením rozhodnutí rejstříkového soudu potvrdil (první výrok) a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení (druhý výrok).

[7] Odvolací soud ve shodě s rejstříkovým soudem dospěl k závěru, podle něhož je možné vyslovit neplatnost usnesení členské schůze pouze v řízení zahájeném na návrh oprávněné osoby podle § 663 odst. 1 z. o. k. Dokud nebylo rozhodnuto o neplatnosti usnesení členské schůze družstva, na základě kterého došlo k odvolání navrhovatele z funkce předsedy družstva a jmenování nové předsedkyně, je podle odvolacího soudu třeba z tohoto usnesení „vycházet“.

[8] Odvolacímu soudu bylo z úřední činnosti známo, že navrhovatel podal u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci návrh na vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze, avšak tento návrh byl rozhodnutím soudu prvního stupně zamítnut. O odvolání navrhovatele proti rozhodnutí soudu prvního stupně dosud nebylo odvolacím soudem rozhodnuto.

[9] Odvolací soud „nad rámec uvedeného“ zdůraznil, že pravomocným usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 4. 5. 2016, č. j. 30 Cm 127/2015-223, byla vyslovena neplatnost usnesení členské schůze družstva ze dne 27. 7. 2015, na základě které byl navrhovatel zapsán do obchodního rejstříku jako předseda družstva. Žádná další skutečnost, na základě které by navrhovatel mohl být znovu zapsán jako předseda družstva v obchodním rejstříku, tvrzena nebyla a odvolacímu soudu ani není známa.

[10] Proti usnesení odvolacího soudu podal navrhovatel dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 o. s. ř., maje za to, že v rozhodovací praxi dovolacího soudu dosud nebyly vyřešeny následující otázky, na kterých spočívá napadené rozhodnutí:

1) „zda se v řízení zahájeném ve smyslu ustanovení § 101 odst. 1 z. v. r. přezkoumávají okolnosti členství osob k družstvu, svolání a rozhodování členské schůze družstva, při které bylo rozhodnuto o zvolení/odvolání funkcionářů družstva, což je stav, jenž byl zapsán do obchodního rejstříku a jehož výmazu/změny se navrhovatel v řízení dovolává, nebo zda se k těmto skutečnostem v tomto řízení vůbec nepřihlíží“ a

2) „zda může pozdější pravomocné rozhodnutí obsahově nahradit (soud uvádí pojem ‚odklidit‘) dřívější pravomocné rozhodnutí v jiné věci za předpokladu, že se tato dvě rozhodnutí obsahově vylučují, byť bylo učiněno každé sice v jiné – ale související – věci“.

[11] Přípustnost dovolání navrhovatel spatřuje dále v tom, že odvolací soud posoudil odlišně od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu následující otázky:

3) „zda otázka, která byla nepravomocně vyřešena v soudním civilním řízení, a to přímo ve výroku tohoto nepravomocného rozhodnutí, je ve vztahu k jinému řízení, kde je třeba totožnou otázku posoudit jako otázku předběžnou, v důsledku jejího nepravomocného soudního rozhodnutí závaznou i pro toto ‚druhé‘ soudní řízení, a soud se tak tímto nepravomocným rozhodnutím musí řídit, aniž by jakkoli věcně posouzení této otázky v souladu s příslušným nepravomocným rozhodnutím odůvodnil“,

4) „zda pracovní smlouva, kde je sjednán jako druh práce ‚předseda družstva‘, tedy funkce statutárního orgánu družstva, je, nebo není absolutně neplatným právním jednáním (resp. právním úkonem)“, a

5) „zda pracovní smlouva, která je absolutně neplatným právním jednáním (právním úkonem), může vyvolat mezi účastníky i přesto nějaké právní účinky, které jsou vyjádřeny v jejím textu“.

[12] Podle přesvědčení dovolatele odvolací soud nevyřešil otázku 1) správně, neboť neposuzoval platnost usnesení členské schůze jako otázku předběžnou. Podle dovolatele je povinností soudů „posoudit si nejen to, zda podklady, které byly předloženy osobou, jež se zápisu domáhala (...), byly řádné ‚z hlediska formálního‘, ale rovněž i to, zda byla řádně svolána členská schůze, na které bylo přijato (jinak formálně bezvadně vyhotovené) rozhodnutí (...), zda byla osoba, která se zápisu domáhá, vůbec způsobilá na členské schůzi rozhodovat“. Opačný výklad by znamenal, že by si „(zjednodušeně řečeno) mohl nechat do veřejného rejstříku zapsat ‚kdokoli cokoli‘ (...), aniž by se však oprávněně poškozená osoba mohla jakkoli účinně bránit; takové osobě by pak bylo odepřeno právo deklarované čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod“.

[13] Taktéž při řešení otázky 2) postupoval odvolací soud podle dovolatele nesprávně, neboť dospěl k závěru, podle něhož novější soudní rozhodnutí „ruší“ starší soudní rozhodnutí (byť každé z nich řeší platnost úplně jiné členské schůze družstva).

[14] Otázku 3) odvolací soud podle názoru dovolatele posoudil odlišně od závěrů rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 3. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 4004/2011, a v něm citované judikatury, podle kterých je pro soudy závazný pouze výrok pravomocného rozsudku. Dovolatel má za to, že „je-li určitá otázka vyřešena pouze nepravomocně, je třeba se na ni dívat jako na dosud nevyřešenou, neboť nepravomocné rozhodnutí se od pravomocného liší tím, že postrádá charakter konečnosti, závaznosti a nezměnitelnosti“.

[15] Jde-li o otázku 4), je dovolatel (cituje rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 4. 11. 2004, sp. zn. 21 Cdo 1634/2004, a ze dne 13. 12. 2007, sp. zn. 21 Cdo 313/2007, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2010, sp. zn. 3 Ads 119/2010) přesvědčen, „že není přípustné sjednat si v pracovní smlouvě jako druh práce výkon funkce statutárního orgánu, a to jak výslovným uvedením (tj. uvést např. druh práce – předseda družstva), tak i ‚skrytě‘; tj. že není možné sjednat pracovní poměr ve vztahu k činnosti, kterou dle zákona vykonává statutární orgán (...), a to právě pod sankcí absolutní neplatnosti takové pracovní smlouvy“.

[16] Otázku 5) odvolací soud podle dovolatele posoudil v rozporu se závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3212/2008, a ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 30 Cdo 2371/2010. Dovolatel má za to, že „pokud je smlouva neplatná jako celek, je nemožné, aby některá její část nějaké právní účinky vyvolala“.

[17] Dovolatel navrhuje, aby dovolací soud napadené usnesení odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[18] Družstvo se k dovolání navrhovatele nevyjádřilo.

[19] Na řešení dovolatelem otevřených otázek 2) až 5) napadené rozhodnutí odvolacího soudu nespočívá; dovolatel pomíjí, že podle § 237 o. s. ř. je jedním z předpokladů přípustnosti dovolání skutečnost, že na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva napadené rozhodnutí závisí, tedy že odvolacím soudem vyřešená právní otázka je pro jeho rozhodnutí určující (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 7. 2013, sen. zn. 29 NSČR 53/2013, v němž Nejvyšší soud vysvětlil, že dovolání není přípustné podle § 237 o. s. ř., jestliže dovolatel jako důvod jeho přípustnosti předestírá dovolacímu soudu k řešení otázku hmotného nebo procesního práva, na níž rozhodnutí odvolacího soudu nezávisí).

[20] Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř. k řešení dovolatelem otevřené otázky výkladu § 101 odst. 2 z. v. r., v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu dosud neřešené.

[21] Dovolání však není důvodné.

[22] Podle § 90 z. v. r. nebyl-li návrh na zápis odmítnut podle § 86, rejstříkový soud zkoumá, zda údaje o skutečnostech, které se do veřejného rejstříku zapisují, vyplývají z listin, které mají být k návrhu doloženy, a zda navrhované jméno není zaměnitelné s jiným již existujícím zapsaným jménem, popřípadě není-li klamavé (odstavec 1).

[23] Rejstříkový soud také zkoumá, zda provedení zápisu nebrání probíhající trestní stíhání proti právnické osobě nebo výkon trestu, který jí byl uložen podle zákona upravujícího trestní odpovědnost právnických osob a řízení proti nim (odstavec 2).

[24] Podle § 101 z. v. r. zapsaná osoba a osoby, které se podle jiného zákona zapisují do veřejného rejstříku v rámci zápisu zapsané osoby, se mohou do 1 měsíce od zápisu návrhem domáhat u rejstříkového soudu výmazu nebo změny zápisu provedeného podle § 98; zmeškání této lhůty nelze prominout. Ustanovení § 78 odst. 1 tím není dotčeno (odstavec 1).

[25] Osoby zapisované podle jiného zákona do veřejného rejstříku v rámci zápisu zapsané osoby se mohou v případě svého výmazu z veřejného rejstříku domáhat změny zápisu také tehdy, byl-li proveden jinak než podle § 98; ustanovení § 102 se použije přiměřeně (odstavec 2).

[26] Podle § 663 z. o. k. každý člen družstva, člen představenstva nebo kontrolní komise nebo likvidátor se mohou dovolávat neplatnosti usnesení členské schůze podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo stanovami. Bylo-li rozhodnuto mimo členskou schůzi, právo podat návrh zanikne uplynutím 3 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl nebo mohl dozvědět o přijetí rozhodnutí podle § 652 až 655 (odstavec 1).

[27] Nebylo-li právo podle odstavce 1 uplatněno v zákonné lhůtě, případně nebylo-li návrhu na vyslovení neplatnosti vyhověno, nelze platnost usnesení členské schůze již přezkoumávat, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak (odstavec 2).

[28] Nejvyšší soud již v usnesení ze dne 23. 8. 2018, sp. zn. 29 Cdo 4525/2016, odůvodnil a formuloval závěry, podle nichž:

1) Právní úprava veřejných rejstříků a jejich regulace, obsažená v zákoně o veřejných rejstřících, vychází z právní úpravy obchodního rejstříku obsažené v zákoně č. [513/1991](#) Sb., obchodním zákoníku, a v ustanoveních § 200a až 200de o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2013. Ustanovení § 90 odst. 1 z. v. r. přitom přebírá úpravu obsaženou v § 200da odst. 1 větě první o. s. ř. (srov. výslovně i důvodovou zprávu k zákonu o veřejných rejstřících, sněmovní tisk číslo 986/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 6. volební období, 2010 – 2013).

2) Řečené znamená, že při výkladu zákona o veřejných rejstřících lze zpravidla vycházet (mimo jiné) i

z dosavadní judikatury Nejvyššího soudu, přijaté při výkladu právní úpravy obchodního rejstříku účinné od 1. 7. 2005 (tedy od účinnosti zákona č. [216/2005](#) Sb., jímž byla významně změněna koncepce řízení ve věcech obchodního rejstříku) do 31. 12. 2013.

3) Úprava rejstříkového řízení v zákoně o veřejných rejstřících spočívá – stejně jako tomu bylo v občanském soudním řádu ve znění účinném od 1. 7. 2005 do 31. 12. 2013 – na tzv. registračním principu; rejstříkový soud je tak zásadně oprávněn přezkoumat formální předpoklady návrhu a pouze dílčím způsobem také předpoklady hmotněprávní (a to zpravidla jen tehdy, jestliže zapisované skutečnosti nemají podklad v notářském zápisu) [srov. důvodovou zprávu k zákonu č. [216/2005](#) Sb., sněmovní tisk číslo 566/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 4. volební období, 2002 – 2006, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 2008, sp. zn. 29 Cdo 1759/2008].

4) Rejstříkový soud – až na výjimky stanovené zákonem – podaný návrh věcně nezkontroluje, ale přezkoumává pouze splnění předepsaných formálních náležitostí (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4753/2009).

5) Řečené však neznamená, že soudu přísluší toliko ověřit, zda k návrhu byly připojeny požadované listiny; jak se podává z výslovného znění § 90 odst. 1 z. v. r., rejstříkový soud ověřuje, zda údaje, které mají být podle návrhu zapsány, z těchto listin vyplývají. Jinak řečeno, nestačí pouhé zjištění, že listiny byly připojeny, ale je nutné také zkoumat jejich obsah (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2013, sp. zn. 29 Cdo 1953/2013).

6) V důsledku registračního principu ovládajícího procesní úpravu řízení ve věcech veřejného rejstříku však rejstříkový soud nemá prostor pro zjišťování sporných skutečností tak, jak je to běžné v občanskoprávním (sporném či nesporném) řízení. Nemůže-li rejstříkový soud uzavřít, že údaje, které mají být podle návrhu zapsány, vyplývají z připojených listin, návrh na zápis do obchodního rejstříku zamítne. Dotčeným osobám, chtějí-li dosáhnout zápisu do obchodního rejstříku, pak zpravidla nezbyvá než vyřešit sporné skutečnosti rozhodnutím soudu v příslušném občanskoprávním řízení, jež se následně může stát podkladem pro zápis do veřejného rejstříku (např., je-li sporný okruh společníků, v řízení o určení, kdo je společníkem společnosti s ručením omezeným; srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1759/2008).

7) Nicméně ne vždy platí, že existence sporu mezi dotčenými osobami (např. mezi společníky společnosti, mezi společnostmi a jejich společníky či členy jejich orgánů apod.) o tom, zda z připojených listin vyplývají skutečnosti, které mají být zapsány do obchodního rejstříku, bez dalšího vede k zamítnutí návrhu na zápis těchto skutečností.

8) Jde-li o skutečnost vyplývající z usnesení valné hromady společnosti s ručením omezeným, je nutné vycházet zásadně z toho, že platnost rozhodnutí valné hromady společnosti s ručením omezeným lze přezkoumávat (neurčuje-li zákon jinak) pouze v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (§ 191 a násl. z. o. k.); v jiných řízeních nelze otázku platnosti usnesení valné hromady posuzovat ani jako otázku předběžnou (§ 192 odst. 1 z. o. k.). Nebyla-li neplatnost usnesení valné hromady vyslovena soudním rozhodnutím, je třeba je považovat za platné (srov. obdobně pro poměry právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 29 Cdo 1870/2010, ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. 29 Cdo 3899/2015, uveřejněné pod číslem 59/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, či ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. 27 Cdo 3347/2017).

9) Na rozdíl od právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 rejstříkovému soudu v rejstříkovém řízení nepřísluší posuzovat platnost usnesení valné hromady společnosti s ručením omezeným, a to ani v řízení o povolení zápisu skutečnosti založené usnesením valné hromady do obchodního rejstříku. Naopak k vadám, pro které se na usnesení valné hromady hledí, jako by nebylo přijato, rejstříkový soud přihlédnout musí, podávají-li se tyto vady z jemu předložených listin (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 2. 2017, sp. zn. 29 Cdo 1104/2016, uveřejněné pod číslem 62/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

10) Jinak řečeno, vady, které způsobují toliko neplatnost usnesení valné hromady, zásadně nejsou důvodem pro zamítnutí návrhu na zápis skutečnosti založené usnesením valné hromady do obchodního rejstříku, ani kdyby byly zjevné z listin připojených k návrhu. Má-li některá z aktivně věcně legitimovaných osob za to, že zde takové vady jsou a že odůvodňují vyslovení neplatnosti

usnesení valné hromady, nezbyvá jí než domoci se vyslovení neplatnosti tohoto usnesení valné hromady soudem postupem podle § 191 z. o. k. Nebude-li neplatnost usnesení valné hromady vyslovena, bude toto usnesení považováno za platné, byť by bylo stíženo vadami odůvodňujícími vyslovení jeho neplatnosti.

11) Naopak bude-li se z listin předložených rejstříkovému soudu podávat, že usnesení valné hromady je stíženo vadami způsobujícími, že se na ně hledí, jako by nebylo přijato (srov. zejména § 45 odst. 1 a 2 z. o. k. a § 245 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku), či bude-li z nich plynout, že zde vůbec takové usnesení není, popř. bude-li obsah rejstříkového spisu nasvědčovat tomu, že zde takové vady jsou, rejstříkový soud návrh na zápis do obchodního rejstříku zamítne.

[29] S ohledem na znění § 663 odst. 1 a 2 z. o. k. se tyto závěry – byť přijaté v poměrech společnosti s ručením omezeným – uplatní i v poměrech družstva.

[30] Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu se dále podává, že:

1) Řízení o návrhu podle § 200db odst. 5 či 6 o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2011, resp. podle § 200db odst. 6 či 7 o. s. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2013, bylo řízením o opravném prostředku sui generis, který směřoval proti přímému zápisu, respektive proti rozhodnutí o zápisu do obchodního rejstříku. Nemohla-li osoba, která takový návrh podala, své námítky proti zápisu účinně uplatnit dříve (např. proto, že nebyla účastníkem řízení), byl rejstříkový soud povinen se řádně zabývat všemi jí uplatněnými námítkami, a to bez ohledu na to, zda (a s jakým výsledkem) se s nimi případně vypořádal v (předchozím) řízení o zápis do obchodního rejstříku (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4753/2009).

2) I v řízení podle § 200db odst. 7 o. s. ř. bylo nutné respektovat omezení daná registračním principem (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 3. 2015, sp. zn. 29 Cdo 3808/2014, nebo ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. 29 Cdo 3754/2016).

[31] Výše uvedené závěry se prosadí obdobně i v poměrech zákona o veřejných rejstřících účinného od 1. 1. 2014 při výkladu § 101 odst. 1 a 2 z. v. r.

[32] Promítnuto do poměrů projednávané věci, v níž se dovolatel domáhá podle § 101 odst. 2 z. v. r. změny zápisu provedeného na základě usnesení rejstříkového soudu o návrhu zapsané osoby, to znamená, že dovolatel může proti zápisu uplatnit zásadně pouze námítky spočívající v tom, že návrh na zápis měl být rejstříkovým soudem odmítnut z důvodů uvedených v § 86 z. v. r., nebo v tom, že návrh na zápis měl být zamítnut, neboť údaje o skutečnostech zapisovaných na návrh zapsané osoby do obchodního rejstříku nevyplývají z listin, které zapsaná osoba k návrhu doložila (srov. § 90 odst. 1 z. v. r.). V řízení podle § 101 z. v. r. rejstříkový soud nemůže posuzovat platnost usnesení členské schůze, která byla podkladem pro zápis, jehož změny se navrhovatel domáhá (§ 663 z. o. k.).

[33] Jelikož se dovolateli prostřednictvím uplatněného dovolacího důvodu a jeho obsahového vymezení správnost rozhodnutí odvolacího soudu zpochybnit nepodařilo a jelikož Nejvyšší soud neshledal ani jiné vady, k jejichž existenci přihlíží u přípustných dovolání z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 věta druhá o. s. ř.), dovolání podle § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Insolvenční řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Nemajetková újma, nutná obrana \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Nepoctivý záměr \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zemědělská půda](#)
- [Zastoupení](#)
- [Veřejné zakázky](#)
- [Vázanost rozhodnutím soudu](#)
- [Pracovní smlouva](#)
- [Odstoupení od smlouvy \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče o zdraví \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pohledávka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)